

Toen burgemeester van Bergen IJzendoorn op 16 januari 1895 overleed, stond binnen een week de notaris op de stoep bij de gemeenteraad met een legaat dat uit drie delen bestond:

1. De achtertuin van de burgemeester mocht aan het Houtmansplantsoen worden vastgemaakt
2. Een bedrag van 40.000 gulden voor de aanleg van een wandelplaats, 'op enige afstand van de bebouwde kom, die men van twee kanten bereiken kan, zoodat men niet lang denzelfden weg behoeft terug te keeren';
3. De last om 'ten eeuwigen dage' de graven te onderhouden van zijn ouders, zijn grootouders, het echtpaar Imans (de ouders van zijn tweede moeder A.M. Imans), haar graf en het graf van de burgemeester en zijn echtgenote. Deze graven bevinden zich op de Oude Begraafplaats, Prins Hendrikstraat.

Onlangs kwamen we in het bezit van het ontwerp van het Van Bergen IJzendoornpark zoals dat in 1901 werd aangelegd. Toen we goed keken naar dat ontwerp viel het ons op dat de weg door het park niet de begrenzing van het park

vormde: deze weg was oorspronkelijk deel van het park zelf, was met grint bedekt met aan beide zijden een wandelweg. Door de beplanting aan de zijkant kreeg de weg het aanzien van een laan.

Wat ons echter nog meer opviel aan de plattegrond was de inrichting van de noordwestelijke punt: het park liep gewoon door aan de overkant van de weg. Er was een deel van het park achter de volière, tussen de nummers 31 en 51 van het Van Bergen IJzendoornpark. De noordelijke begrenzing is dan het eiland ten zuiden van het Bunnikterrein. Dit werd een intiem parkdeel, door stevige beplanting omsloten, dat later vanwege zijn plattegrond in de volksmond werd aangeduid als 't Halve Maantje.

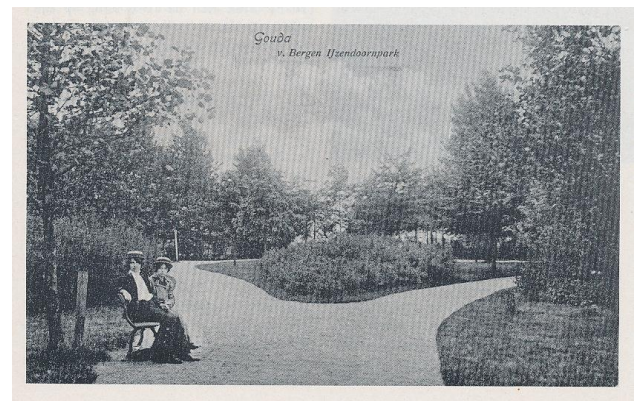
Voor het eerst - en wij wonen al sinds 1975 op die plaats - zagen wij waarom dit stukje van het park Halvemaantje werd genoemd en waarom het zo geliefd was bij de toenmalige Goudse jeugd. Dat verhaal hadden wij gehoord van de

bewoonster van nr. 33, die daar in 1929 was komen wonen. Wanneer een jongen en een meisje verliefd op elkaar werden, gingen ze wandelen in het Park, en trokken ze graag naar het Halvemaantje, waar aan het eind van het pad een bankje stond en de beide jongeren een intieme plaats vonden om hun liefde aan elkaar te verklaren.

Kort voor haar vertrek heeft Mevr Cabout, van nr. 33, een bordje laten schilderen en dat op haar huis laten bevestigen met de naam 't Halve Maantje erop. Dit bordje zit nog steeds op het huis.

Verder is er over 't Halve Maantje niet zoveel bekend: er bestaat een foto uit de twintiger jaren - van matige kwaliteit - waarop een groep tewerkgestelden staat afgebeeld met op de achtergrond de beplanting van 't Halve Maantje. Vlak voor de oorlog heeft er een kampement van het Nederlandse leger gebivakkeerd. In de oorlog zochten Duitse wagens hier dekking tegen de Engelse vliegtuigen die het station bombardeerden.

Het Park werd altijd goed onderhouden. Na de oorlog werd een deel van het terrein achter de volière gebruikt als werkplaats voor een vijftal tuinlieden die er speciaal waren om het park te onderhouden. Helaas is deze werkplaats, en het grootste deel van de tuinlieden, door bezuinigingen verdwenen.

Van Bergen IJzendoornpark, ca. 1910. Op de achtergrond het zgn. 't Halve Maantje, in het midden van de noordzijde van het park